

Vakantie-verhaal: "Druk op de pauzeknop."

In de column van René Diekstra in het Haarlems Dagblad op 15 juli 2024 schrijft hij over "de pauze-knop." Door die in te drukken ontstaat er ruimte om na te denken en voor reflectie. Dat kan elk moment, maar vakantie biedt een goed moment voor pauze en ontspanning. Zomer 2024: naar de noordpool of op safari? Niets mis mee, maar is het alleen daarmee of op zo'n plek mogelijk om die pauze te ervaren? Gelukkig is een vliegreis geen voorwaarde. Op een schaal van 0 tot 100: hoeveel kan je genieten en waar hangt dat van af? Uiteindelijk gaan vakantie-verhalen over wat je bijblijft uit die periode en wat er binnen kwam.

Deze zomer waren wij in .... het Groene Hart (van Holland!). Plaatsjes als Oudewater, Montfoort en de zilverstad Schoonhoven. Het stadje Schoonhoven is niet echt groot, maar kent een gezellig centrum met huizen die op de monumentenlijst staan. Daarbij hoort een gracht, zijn er terrasjes en gezellige winkeltjes. Mooi weer helpt ook altijd. Uiteraard is daar de winkel van Rikkoert Juweliers: museum, publieke zilversmederij, nieuw zilver en antiek. Meerdere etalages die gewijd zijn aan dit fenomeen. En elke dag een grote variëteit aan toeristen die zich daar vergapen aan al dat moois.

Op het plein voor de Waag stond een tent opgesteld: de “zilverfeesten” met optredens van Emma Heesters, Jody Bernal, en meer. Het begon om 16.00 uur en op dat moment zaten wij op rij één aan de cappucinno. Het voorprogramma startte, maar Emma en Jody lieten op zich wachten. Achter de tent stond een imposante 16e eeuwse protestantse kerk. De deuren stonden open. Op Emma en Jody hebben wij niet meer gewacht en wij liepen de Bartholomeüs Kerk binnen. Het orgel werd bespeeld en de enthousiaste organist vertelde ons met zekere trots dat hij na een soort van examen drie kwartier mocht spelen op het orgel van de Haarlemse Sint-Bavokerk. Het binnenvallend licht betoverde de ruimte. De imposante kansel waar het Woord verkondigd wordt. De prachtige banken voor de elite in vroeger tijden. De stenen vloer, die de geschiedenis meedraagt. Je dwaalt er rond.

In de voormalige katholieke kerk ontdekten wij “hoekjes”. Die nodigen uit. In één hoekje stonden twee stoeltjes met daartussen een tafeltje met een serene kaars erop en een opengeslagen Bijbel: de stilte-ruimte. Meditatie.

In een andere hoek was ruimte gemaakt voor een leestafel. Tegen de wand stond een boekenkast. Zo één die je tegenwoordig aan de kant van de weg vaker ziet: tweede-handsjes, bedoeld om gratis mee te nemen. Hier ging het meer om religieuze of beschouwelijke lectuur. Rondlopend ging mijn aandacht alle kanten op, maar tussen de meer dan tweehonderd boeken stond er één boek met een gele rug: ds. H.S.J. Kalf stond er op. En precies daarop viel direct mijn oog. Het was de zaterdag vóór de dienst voor ontslapenen. Het boek start met zijn portret en een citaat.

"En dan zal er op een dag in de krant staan, dat ik dood ben. Maar ik gelóóf er geen wóórd van!"

In 1978 is hij overleden, de hervormde dominee uit Bennebroek, bij wie ik catechisatie volgde en belijdenis deed. Het boek is na zijn dood in 1980 uitgegeven en bevat preken, lezingen en publicaties. De titel is "Voor eeuwig vrij". Ik herinner mij de zondagen met in het kerkje aan de Binnenweg twee overvolle ochtenddiensten en een volle middagdienst. Donderpreken. Van heinde en verre kwamen ze. Als je laat binnenkwam en vooraan zat (net onder de preekstoel), dan werd je des temeer (ook letterlijk) geraakt door het vuur waarmee hij het Woord verkondigde.

Verleden tijd, maar natuurlijk pikte ik dat boekje direct uit de kast. Een klein wonder eigenlijk. Die ging mee en ik begon met lezen. Over boete, over paradijs en hel, vergeving en de twijfel daarover. Schuld. Destijds was dat onderdeel van mijn wereld. En die van mijn ouders.

Nu, na bijna vijftig jaar, ga ik niet oordelen. Alles heeft zijn tijd.

Echter, het deed mij er bij stilstaan dat onze Heer in de eerste plaats toch vrede aanbiedt. Dat is een heel ander perspectief. Wat mooi om deze boodschap in Schoonhoven te ervaren en daar op gewezen te worden. "Voor eeuwig vrij", een hartekreet, een beetje pauze om de hoek.

In de kleine ruimte, die voor stilte en meditatie ingericht is, staat een woord van welkom voor wie even op de pauzeknop drukt:

Beste bezoeker, welkom in dit huis!

Hier is een stoel voor wie moe is.
Hier is hoop voor wie verdwaald is.
Hier is liefde voor wie vol wrok is.

Hier is geloof voor wie twijfelt.
Hier ben je thuis.

Hier ben je verwacht, zoals je bent, want
zo dikwijls heeft God naar jou gezocht;
zo dikwijls heeft Hij op jou gewacht.
Uren, dagen, maanden, jaren misschien.
Sta even stil.

Bewonder de schoonheid van deze kerk.
Adem het verleden van dit huis.

Je eigen nieuw begin.
Sluit even je ogen, wordt even stil.
Want in de stilte hoor je de echo van Gods woord.
Ga even zitten.

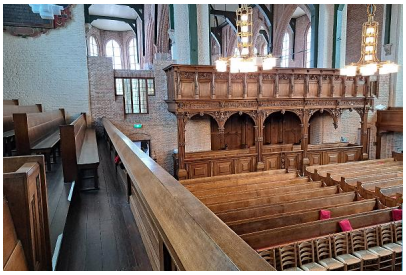
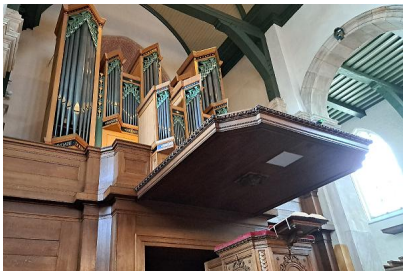
Hol ook hier jezelf niet voorbij.
Vouw je handen. open je hart.
Bid.

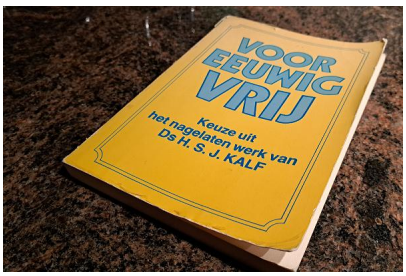
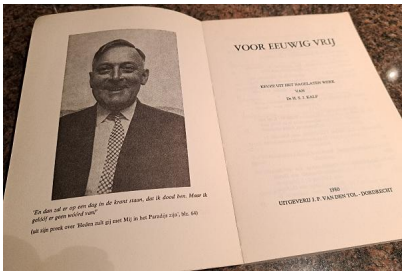
En als je dat niet kunt, als je niet geloven kunt
omdat je pijn hebt,
ga dan toch naar je eigen huis met de groet:
Vrede en alle goeds!

PS 1: Indien niet negen foto's onderaan zichtbaar zijn, click dan op de tekst van dit artikel.

PS 2: Dit artikel is een publicatie van de redactie van Actueel, gemeenschap Haarlem.
Bijdrage door: H. de Vries.

15. juli 2024

VOOR
EEUWIG
VRIJ
Keuze uit
het nagelaten werk van
Ds H. S. J. KALF

VOOR EEUWIG VRIJ

